
សារៈសំខាន់នៃវិន័យ
កូន និងការគោរពឪពុ
កម្តាយរបស់អ្នក។
ចូរបង្ហាត់កូនឲ្យដើរតាមផ្លូវដែលខ្លួនត្រូវ
ទៅ ហើយកាលណាចាស់ទៅក៏មិនចា
កចេញពីវាដែរ។ សុភាសិត ២២:៦

សម្រាប់ឪពុកម្តាយ

កូនជាមរតករបស់ព្រះអម្ចាស់ ហើយផលនៃផ្ទៃគឺជារង្វាន់របស់ទ្រង់។ ទំនុកតម្កើង 127:3
អ្នកណាដែលទុកដំបងរបស់ខ្លួន នោះស្អប់កូនរបស់ខ្លួន តែអ្នកណាដែលស្រឡាញ់កូន
នោះ តែងប្រដៅកូនវិញ។ សុភាសិត ១៣:២៤
ដោយសេចក្តីកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ នោះមានទំនុកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ហើយកូនចៅរបស់
ទ្រង់នឹងមានទីជម្រក។ សុភាសិត ១៤:២៦
ចូរប្រដៅកូនក្នុងពេលដែលមានសេចក្តីសង្ឃឹម ហើយកុំឲ្យព្រលឹងកូនយំដោយសារកូនយំ
ឡើយ។ សុភាសិត ១៩:១៨
ភាពល្ងង់ខ្លៅត្រូវបានចងនៅក្នុងបេះដូងរបស់កុមារ; ប៉ុន្តែដំបងនៃការកែតម្រូវនឹងរុញវាឱ្យ
ឆ្ងាយពីគាត់។ សុភាសិត ២២:១៥
ហាមឃាត់កូននោះឡើយ ព្រោះបើអ្នកវាយគាត់នឹងដំបង គាត់មិនស្លាប់ឡើយ។ អ្នកនឹងវា
យគាត់នឹងដំបង ហើយនឹងរំដោះព្រលឹងគាត់ចេញពីនរក។ សុភាសិត ២៣:១៣-១៤
ដំបង និងពាក្យប្រៀនប្រដៅផ្តល់ប្រាជ្ញា តែក្មេងម្នាក់ដែលទុកខ្លួនឯង នាំឲ្យម្តាយអាម៉ាស់
។ សុភាសិត 29:15
កែកូនរបស់អ្នក នោះគាត់នឹងអោយអ្នកសម្រាក។ មែនហើយ គាត់នឹងផ្តល់ភាពរីករាយដ
ល់ព្រលឹងអ្នក។ សុភាសិត 29:17
កូនរបស់អ្នកទាំងអស់នឹងត្រូវបង្រៀនពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយសេចក្តីសុខសាន្តរបស់កូននឹ
ងជាធំ។ អេសាយ ៥៤:១៣

អ្នកណាដែលស្រឡាញ់កូននោះ តែងធ្វើឲ្យគេចាប់ដំបងជាញឹកញាប់ ដើម្បីឲ្យគេមានសេចក្តីអំណរនៅទីបំផុត អ្នកណាដែលប្រដៅកូននោះនឹងមានអំណរក្នុងចិត្ត ហើយនឹងត្រេកអរចំពោះកូនប្រុសដែលស្គាល់គាត់។ អ្នកណាដែលបង្រៀនកូននោះ ធ្វើឲ្យខ្មាំងសត្រូវព្រួយចិត្ត ហើយនៅចំពោះមុខមិត្តភក្តិរបស់ខ្លួន គាត់នឹងអរសប្បាយជាខ្លាំង។ ទោះបីឪពុកស្លាប់ក៏ដោយ ក៏ដូចជាមិនទាន់ស្លាប់ដែរ ព្រោះគាត់បានបន្សល់ទុកម្នាក់ដែលប្រៀបដូចខ្លួនគាត់។ កាលគាត់នៅរស់ គាត់បានឃើញ ហើយត្រេកអរនឹងគាត់ ហើយពេលគាត់ស្លាប់ គាត់មិនសោកសៅទេ។ ព្រះអង្គទុកអ្នកដែលសងសឹកនឹងខ្មាំងសត្រូវនៅពីក្រោយខ្នង ហើយជាអ្នកដែលសុំមេត្តាដល់មិត្តរបស់គាត់។ អ្នកណាបណ្តើតកូនច្រើនពេកនឹងចងរបួស ហើយពោះវៀនរបស់គាត់នឹងមានបញ្ហានៅពេលយំ។ សេះដែលមិនបាក់នោះនឹងក្លាយជាក្បាលរឹង ហើយកូនដែលទុកឲ្យខ្លួនឯងនឹងមានចិត្ត។ បំផ្លាញកូនរបស់អ្នកហើយគាត់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកភ័យខ្លាចៈ លេងជាមួយនឹងគាត់ហើយគាត់នឹងនាំឱ្យអ្នកធ្ងន់ធ្ងរ។ កុំសើចជាមួយគាត់ ក្រែងលោអ្នកកើតទុក្ខជាមួយគាត់ ហើយក្រែងអ្នកសង្កៀតធ្មេញចុងក្រោយ។ កុំទុកឲ្យគាត់មានសេរីភាពក្នុងវ័យក្មេងឡើយ ហើយកុំមើលងាយមនុស្សល្ងីល្ងើ។ ចូរឱនក្បាលចុះកាលនៅក្មេង ហើយវាយទាំងសងខាងកាលនៅក្មេង ក្រែងគាត់រឹងរូស ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ឯង ហើយនាំទុក្ខដល់ចិត្តឯង។ ចូរប្រដៅកូនរបស់អ្នក ហើយចាប់គាត់ឲ្យធ្វើការងារ ក្រែងលោទង្វើទុច្ចរិតរបស់គាត់ជាការប្រមាថដល់អ្នក។ សារ៉ាច ៣០:១-១៣

សម្រាប់កុមារ

ចូរគោរពឪពុកម្តាយរបស់អ្នក ដើម្បីអោយអ្នកមានអាយុវែងនៅលើទឹកដីដែលព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នកប្រទានអោយ។ និក្ខមនំ ២០:១២

កូនអើយ កុំមើលងាយការប្រដៅរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ កុំនឿយហត់នឹងការកែតម្រង់របស់គាត់ឡើយ ដ្បិតអ្នកណាដែលព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់ នោះទ្រង់បានកែ។ ដូចឪពុកកូនដែលគាត់ពេញចិត្ត។ សុភាសិត ៣:១១-១២

សុភាសិតរបស់សាឡូម៉ូន។ កូនដែលមានប្រាជ្ញាធ្វើឲ្យឪពុកមានចិត្តរីករាយ រីឯកូនដែលល្ងង់ធ្វើឲ្យម្ដាយធ្ងន់។ សុភាសិត 10:1

ចូរស្តាប់ឪពុកអ្នកដែលបង្កើតអ្នក ហើយកុំមើលងាយម្តាយពេលគាត់ចាស់។ សុភាសិត ២៣:២២

កូនចៅអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយរបស់អ្នកក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតនេះជាការត្រឹមត្រូវ។ គោរពឪពុកម្ដាយរបស់អ្នក; ដែលជាបញ្ញត្តិទីមួយជាមួយនឹងការសន្យា។ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានសុខសប្បាយ ហើយអ្នកនឹងមានអាយុវែងនៅលើផែនដី។ អេភេសូរ ៦:១-៣

ចូរគោរពឪពុកអ្នកឲ្យអស់ពីចិត្ត ហើយកុំបំភ្លេចទុក្ខព្រួយរបស់ម្ដាយឡើយ។ ចូរចាំថាអ្នកបានកើតមកក្នុងចំណោមពួកគេ។ ហើយតើអ្នកអាចតបស្នងពួកគេដោយរបៀបណានូវអំពើដែលពួកគេបានធ្វើចំពោះអ្នក? សារ៉ាច ៧:២៧-២៨

ឱកូនចៅអើយ ចូរស្តាប់ខ្ញុំចុះ ហើយធ្វើតាមក្រោយចុះ ដើម្បីឲ្យកូនបានសុខ។ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បាន
ប្រទានកិត្តិយសដល់បិតាលើកូន ហើយបានបញ្ជាក់ពីអំណាចរបស់មាតាលើកូនប្រុស។ អ្នកណា
ដែលគោរពឪពុក អ្នកនោះនឹងធ្វើការលោះបាបរបស់ខ្លួន ហើយអ្នកណាដែលគោរពមាតាខ្លួន ប្រៀ
បដូចជាអ្នកដែលប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិ។ អ្នកណាដែលគោរពឪពុក អ្នកនោះនឹងមានអំណរចំពោះកូ
នរបស់ខ្លួន។ ពេលគាត់អធិស្ឋាន គាត់នឹងឮ។ អ្នកណាដែលគោរពបិតាអ្នកនោះនឹងមានអាយុវែង។
ហើយអ្នកណាដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះអម្ចាស់ នឹងបានសម្រាលទុក្ខដល់មាតា។ អ្នកណាដែលកោត
ខ្លាចដល់ព្រះយេហូវ៉ា អ្នកនោះនឹងលើកតម្កើងឪពុក ហើយនឹងធ្វើកិច្ចបម្រើដល់មាតាបិតា ដូចម្ចា
ស់របស់ខ្លួន។ ចូរគោរពមាតាបិតាទាំងពាក្យសំដី និងការប្រព្រឹត្ត ដើម្បីឲ្យពរដល់អ្នកពីគេ។ ដ្បិតពរ
របស់ឪពុកបង្កើតផ្ទះរបស់កូន។ ប៉ុន្តែបណ្តាសារបស់ម្តាយចាក់ឫសចេញ។ កុំលើកតម្កើងសិរីរុងរឿ
ងរបស់ឪពុកអ្នក! អំពើថោកទាបរបស់ឪពុកអ្នកមិនមែនជាកិត្តិយសសម្រាប់អ្នកឡើយ។ សិរីរុងរឿ
ងរបស់បុរសគឺមកពីកិត្តិយសរបស់ឪពុក។ ហើយម្តាយដែលមានកិត្តិយសជាការតិះដៀលដល់កូន
។ កូនអើយ ជួយឪពុកតាមអាយុចុះ កុំស្តាយគាត់ដរាបណាគាត់មានជីវិត។ ហើយប្រសិនបើការយ
ល់ដឹងរបស់គាត់បរាជ័យ ចូរអត់ធ្មត់ជាមួយគាត់។ ហើយកុំមើលងាយគាត់ ពេលអ្នកមានកម្លាំងពេ
ញលេញ។ ដ្បិតការប្រោសលោះឪពុកអ្នកនឹងមិនត្រូវបានបំភ្លេចឡើយ ហើយជំនួសឲ្យអំពើបាប
នោះនឹងត្រូវបានបន្ថែមដើម្បីកសាងអ្នកឡើង។ នៅថ្ងៃនៃទុក្ខវេទនារបស់អ្នក វានឹងត្រូវនឹកចាំ។ អំ
ពើបាបរបស់អ្នកនឹងរលាយបាត់ទៅ ដូចទឹកកកក្នុងអាកាសធាតុក្តៅ។ អ្នកណាដែលបោះបង់ចោ
លឪពុក អ្នកនោះប្រៀបដូចជាអ្នកប្រមាថ។ អ្នកណាដែលខឹងនឹងម្តាយត្រូវបណ្តាសាពីព្រះជាម្ចាស់
។ សារ៉ាក់ ៣:១-១៦

បើយើងប្រដៅកូនយើង គេយំឥឡូវ ប៉ុន្តែគេនឹងសប្បាយទៅថ្ងៃអនាគត។ បើយើងមិនប្រដៅកូនទេ គេនឹងសប្បាយឥឡូវ តែយំទៅថ្ងៃក្រោយ។

កុមារគឺជាអនាគតរបស់ប្រទេសយើង។ តែបើចាស់ទៅគ្មានវិន័យ តើអនាគតប្រទេសយើងនឹងទៅជាយ៉ាងណា?

ទម្លាប់អាក្រក់របស់មនុស្សពេញវ័យគឺជាទម្លាប់ដែលគេមិនបានកែតម្រង់ ឬប្រៀនប្រដៅកាលគាត់នៅក្មេង។ យើងត្រូវចិញ្ចឹមកូនដែលកោតខ្លាច ស្រឡាញ់ និងស្តាប់បង្គាប់ព្រះ។

ខ្ញុំបានយកដីឥដ្ឋរស់មួយដុំ។
ហើយបង្កើតវាដោយថ្នមៗពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។
ខ្ញុំបានមកម្តងទៀតនៅពេលដែលអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។
វាជាបុរសម្នាក់ដែលខ្ញុំបានមើល។
គាត់នៅតែជាចំណាប់អារម្មណ៍ដំបូងដែលពាក់។
ហើយខ្ញុំមិនអាចផ្លាស់ប្តូរគាត់បានទៀតទេ។